

Sygn. akt II KO 67/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2020 r.,
w sprawie wniosków **M. L.**
skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i innych,
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K (...)
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:
odmówić przyjęcia wniosków M. L. o wznowienie
postępowania wobec ich oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) przesłał w dniu 8 października 2020 r. do Sądu Najwyższego dwa wnioski skazanego M. L. z dnia 17 i 24 czerwca 2020 r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 26 kwietnia 2019 r., sygn. akt XVIII K (...), którym został on skazany za dwa przestępstwa, za które wymierzono mu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W dniu 24 listopada 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął kolejny wniosek skazanego, datowany na 19 listopada 2020 r. Jak wynika z akt znajdujących się w Sądzie

Najwyższym, postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2020 r., w sprawie II KO 27/20, odmówił, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania we wskazanej sprawie, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski skazanego M. L. są oczywiście bezzasadne i dlatego należało odmówić ich przyjęcia.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

Analiza wniosku z dnia 17 czerwca 2020 r. wskazuje, że jest on niemalże identyczny z wnioskiem, który był przedmiotem oceny przez Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt II KO 27/20. Zauważyć należy, że wniosek w tej ostatniej sprawie był również z dnia 17 czerwca 2020 r. i wpłynął bezpośrednio do Sądu Najwyższego i podlegał rozpoznaniu razem z kilkoma innymi wnioskami skazanego o wznowienie postępowania. W obu tych wnioskach skazany wskazywał na działanie, na jego niekorzyść, przez obrońcę wyznaczonego z urzędu oraz negował swoje sprawstwo. We wniosku z dnia 19 listopada 2020 r. ponownie skazany wskazuje na nierzetelność obrońcy wyznaczonego z urzędu. Nie dostrzegając więc jakichkolwiek nowych argumentów świadczących o konieczności wznowienia postępowania z tego powodu, stwierdzić należy, że brak jest również potrzeby powtarzania wcześniej prezentowanej argumentacji Sądu Najwyższego.

We wniosku z dnia 24 czerwca 2020 r. skazany jedynie zauważa, że na rozprawie apelacyjnej była inna pani prokurator niż na etapie postępowania przed Sądem I instancji, od wyroku którego wniósł apelację. Z uwagi na to, że skazany nie wskazuje na czym miałyby w związku z tym polegać okoliczność uzasadniająca

wznowienie postępowania, trudno odnieść się do tego wniosku merytorycznie. Należy jedynie zauważyć, że występowanie różnych prokuratorów i to różnych szczebli Prokuratury na etapie prowadzonego postępowania zarówno przed Sądem I instancji jak i Sądem odwoławczym, nie narusza w żaden sposób obowiązujących przepisów.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wnioski skazanego o wznowienie postępowania są oczywiście bezzasadne, gdyż nie spełniają podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić ich przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.